אם לא נמר וקולא מי שמע כיון מקיים כה מלוה מביאת.
ותראת לי דלפני לרשב ז ויולאים מביאת בשמוח מ׳, עכ״ל
על מקבל בדשמן לגמול נלוחו שמם כרי כלל מלוה מביאת
וכיל בלמיאת בשם מי קריאת ספר, מי בעיל מכי קים,
וכמ״ל כרין לפנין מלות סוכה דלמ״ג שאולא בשנו דשנות
ומשם, מכיאם אם רולה לעשות ד׳ דשנות בגיאם קנמ כלל
בדיאת ומסוריאם כולם בכנלה, ומי מעיל כמי אלא מי
קריו לות כי מסוכין לדבר וכרי כולא דומה לאלות מגינה
כדלר כמגינה ד׳ מ׳ כי אלא כמרים אמר בכשות לחגיגתו
מי וכיל אם קונא כל כמרשה מ׳ בשר מרשיות לקרא
כלמה נמנו כולם דיאם, ומכשיו מקבנו מכמים כי מרשיות
מנמו כולם מכיאם, ושמיל מי בגרכות ד׳ ויל ק״ו קים
דלוריאמא מוסק דעיל מל כל כמרשה קלי דנמסוק לאמן
אסור לכמסיק כידוע ובדי ויש מ׳ מקיל ומרי אם יכולים
להמיל ולגמול לת כולה לין אלא מרק מ׳ לו מסוק מ׳
לא ולמיוכו קנמו לת כמת ומאנו אם יכולים להמיל
לאמר מרק מ׳ לו מסוק מ׳. ולכלולה המוכ מעיל מי מסוק
מ׳ כנו מכיאם כיאך מיד דכמיגן דוקא לגמור לת כולה,
ומי כולן מכיאם כיאך מסוק דכנו נמסוק מ׳. וגם כאיך
מאמר לומר דמרשם לילות ביל מכיאת ומיוכ אלא מסוק
ילולת מגרים, מכוא מלוה נמיאם. אלא ומלי כמעיל דמיקר
מכיאת כנו נמסוק מ׳ ונלאוכ מסוק מילולה, וכמקנמו
מכמים ני מרשיות נמנו ככל מכ״ת, ומכו מלות קריאה,
ומעיל כיד דלפני כמנם כדסק מיאם לעמות מנו מלוה
מכרי קנמו מליגו מלות קריאה דוקא בני מרשיות ומסוק
דלא קנמו מל מנת כדסק ונמאר מל דיאת דנמיאוכ מסוק
מיכא יולא. ומכמיל מי ניאמ כדין אם כמסילו
מסוק מ׳ נומרין כולה כמעיל כמיאם נמם כביי, ומכו
לנמן מכיאם מאר כהולאה, מסמילין ונומרין קודם כשוכה,
לפ״ז ניחא נמיאות דכמסלה מיקרי מה מילולים מי לא
קנמו, וכמכהילו מסוכים לנמור כולה כקביאות
מיאל. ונגרכות ד׳ מיו מ׳ מקיל ומרי כמ״ם אם
כמוב וכמסיב מדלוריאמא, מנולל דני גרכות ודלא מכיאם,
וכיל כמרי אם ד׳ מיו מ׳ דיל ומומם, אמ״נ דמדלוריאמא
אם יש כם ביד מכמים כר, ונגר כי כביי מי קלים אלא
מנמנ כמי דמת כרמכים אלא מכיאם מיו אלא גרכה
אמת, ומי כביי דאמיב דהיים לכו נגמרא, אסמכמות
נמלמא ניכו. כמנור מרן כביי מכמרי לנמו מכולא
מדלוריאמא מרכות אלו חב גרמא דוסק מכרי גם מלמיוכ
אמכיכ אקרלי וגם נכמוב וכמכיב יש מסלוקא בדרמא
וגם כמרי מומרים לנמנים מל דכמות מיל מכן אמכמנא,
אגל קנה לכמרי כם דד מיו כגיל, דקרי לני גרכות
מדלוריאמא, אגל לנמיל ניאמ, דודאי מכיאם יולאים
בגרכה אמת, מיכו אמר מנקנו ני גרכות, כגל נכלל
וגרכת ניוכו ומנמו כולם מדלוריאמא, ומכיאם כשולים
לא מקנו מהמלה אלא מנים וכמכיב בקיים נכולכין מכיאם,
אגל כמוב וכמכיב ליו נכלל גרכמיז כגל, ומהמלה
קנמוכו לכיות כגרכת כגכמין וכמלות דעיקרו מדרגן.
ויש לכוסיף מיז מכרי כל אלא אמר גריה ומולה לא
יולא ניא, ומיל כיאך קנמו לדכרים אלו נמני מליגו
אלא מדרגן, אלא כמכיל דאמר מקנמו נמנו מכיאת. ויש
לדמות דבר ניל כוא מדרגן, וכיל כחנמו אמרי ניד
אות כיל לנמין כומכה דנמנם ויויאם מים, ומיאם ידי

מים דאמכמו מל קלא ויקן לכם מרלות מים ונו׳
נמנור יאמרו מקום ונו׳. אגל מכיאם כוא כגל גדול נמכיאב
בגר בא מגכנו בנאוים לכוסיף מל בכמיאות מקנמו
מיל נגמרא, ולכלולה כרי שנות כוא לאקוא אלא מיאם
אמרי גרכים כמכיל כרלים נמנים רכים פ״ר מי ניא,
אלא מל מגדמיגו לאקוא לא נגמר המלה, ומיקרי
כגל דלוריאמא. ולא מרכנו לסגרת כתרי אם ד׳ מיו מ׳
ד״ל ותוקא, אלין נמנית כמלה מ׳ מנמים מנים ניא,
אלא אם כגר נמר כמלה ולין בדשמן לכוסיף, ומוב
לין מו מנים מלה, מכיאם ליסור ניא לוכא, וגם אם
מיו אלא מנים כולל דלא נמר כמלה ונמנכה כמלה
כמו מילולה מנים מכי אמרי נמר לין מו מנים
מל מוסיף אגל נמקום דאסור לכוסיף ולמסיך נמנמנה
נמנים ראמון, כמוסיף מוכר מנים ניא״ם ניל כמנולר
גרי״ם ברכות מ״ג דלכני אסור לכמילל ביא מנים דכוי
כמקריב ני מעידין ומוכר מל ניא, וכיאו מנים דגלין ביל
מיל לכקריב מני מעידים, דאמר אמר רמנגא ולא מנים
כולאי זנמים ד׳ ויל לכני מיכא מנים ביא ביל. כא
מיכא כיז מנמנך כמלה נמנים לאמן מיקרי דלוריאמא.
ומוד מי ראמי לאיקר כדין מדמגן נמנמלה פ״ב
מרכב לא מכנין ולא״ם רלביל מי מחנין כוקנים
נמולגיכם, ומי׳ כרמביים וכמנרם מנים מלות לאו
ליכנות ניחנו, וכי אמר דלק נמנת לקיאב כרלמוכ
נחנו ומלביל כסיגו, אלא כגל מלה. ומב אמסק
כרמביים דלא כרלביל מנים אמא ישכב לו יאול אמר
מיגים ויגים דעמו, כמו נמקום ביגות כקין, וכן נמגינה
בדי מ׳ ראמי כמרים אמר נכמות לחגיגה קנב ביגים,
ולא מיקרי גרל, ומכיאם מרמיא אם ד׳ מ׳ מ׳ בדיל
מזקיב כי כגר ילא יוי מוכב נרלמוכב מן כמולן,
ביגו אלין מוב אלא מ׳, ומפי מי ביגר אם מיא וכולא
נמוסי מגינה ד׳ מ׳ ני מרמביים מרגיל לנולם כוא מוסיף
והולך וחוסב יולא מד מיאמר מוב מיגו מוסיף, וכיז
נגגל נכא דחגן אלו דגרים אלין לכם מיאמל כי
וכרלוין, דנמנמנו גם מרלות מנים נמגרכ, ולא״ז מרלוב
ליכנים כיז מלוה כדאי נחגינה ד׳ מ׳, וכלי כל מיאם, אלא
מנקיב כחנגא ביאוד וכרלוין, כדי לגגל עוד מוד כקרבן
ניל. וכיאו דאי ביגר כולכ מ״ג דלולב ביגים
אמל נמנת [וכולכי אמר ומנן מגרכם מי
מרגיל מנמנו דאמרגי מגיגו אמל, וכגרלב מיקר כמו
מכמנתי, ולן כהב כגרל מיגן מרגים נגוסם
כמוסקמא סוף פרק ב׳ דסוכה] נוגא כמיו
וקולא נמולכ נוחנו לגגיגו כגיגו בלרן אסור
לגלגו, מנים מוקלב דאיכא מלולב נמנת כמיכם
לגיו ומו׳ ל״ם לולב ומרגב ד״ל אמאי מלמול נמלמא
כוא, דמכיאם מוקלב כוא. ולא דמי לולב ביגים דאי׳
כמוכב ד׳ מיא, כי קולא נמולכ ונוגא ל״ל מיאמו מ״ג
קרקע, כולך לנקר מולים לולבו ביגו, וכיאו מנים דגיגים
אל מכנת מיקר מלוחו מלולב, וכוי לולב בו כמאר לרבי
יוגים, מגמ״ל קוגמת מנת גרלמיא אלין לולב בו מלוב
אלא מנים אמל נמכנת. כא מיכא קנב אמר אמוקלב
כוא, כיאך מומר לגלגלו יומר מן כמיגב, ויכא מגויב
לגמיגו מיקא כמגיל מגרגיל נמכין אל מילב וכמכים
כגרים זיל ביגיד אי׳ לגיגו. אלא מנים ויכין אלוגו
אלולב